

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1448/2025
04.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александра Радуловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 1/25 од 09.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 489/25 од 24.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Александра Радуловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 1/25 од 09.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 489/25 од 24.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 1/25 од 09.04.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, за које јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године и пет месеци, а затим јој је, на основу члана 67. став 3. КЗ опозвана условна осуда изречена правноснажном пресудом Основног суда у Обреновцу Спк 18/24 од 23.07.2024. године, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, којом јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године са роком проверавања од четири године, те јој је као утврђена узета казна затвора у трајању од једне године, па је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца, у коју јој се урачунава време проведено у притвору почев од 08.12.2024. године па надаље. На основу члана 91. и 92. КЗ од окривљене је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела на штету оштећеног ББ у износу од 30.750,00 динара и окривљена је обавезана да наведени износ уплати у корист буџета Републике Србије у року од десет месеци од правноснажности пресуде.

Окривљена је ослобођена од дужности плаћања трошкова кривичног поступка, те је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 489/25 од 24.09.2025. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљене АА, адвоката Александра Радуловића, преиначена је пресуда Основног суда у Обреновцу К 1/25 од 09.04.2025. године, у делу одлуке о кривичној санкцији и то одлуке о урачунавања притвора, тако што је Виши суд у Београду одредио да се окривљеној АА у јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца, на коју је због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, осуђена првостепеном пресудом, урачунава време проведено у притвору у кривичном поступку Основног суда у Обреновцу Спк 18/24 у периоду од 24.06.2024. године до 23.07.2024. године, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљене одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Александар Радуловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини или делимично првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку или укине у целини или делимично побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Александар Радуловић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и с тим у вези наводи да је побијану пресуду Основног суда у Обреновцу К 1/25 од 09.04.2025. године донела судија Невена Срећковић Душтинац, која је, према његовом мишљењу, морала бити изузета од судијске дужности јер је у истом кривичном поступку, као члан ванпретресног већа, одлучивала о жалби браниоца окривљене изјављеној против решења о одређивању притвора и то у решењу КпД 42/24-Кв 537/24 од 12.12.2024. године, у ком се ванпретресно веће бавило постојањем основане сумње да је окривљена извршила кривично дело које јој је стављено на терет, чиме је код судије Невене Срећковић Душтинац створено предубеђење о кривици окривљене и на тај начин нарушена претпоставка њене непристрасности у односу на касније мериторно одлучивање. Поред тога, бранилац окривљене у поднетом захтеву истиче да је побијану пресуду Вишег суда у Београду Кж1 489/25 од 24.09.2025. године донело веће којим је председавала судија Татјана

Сретеновић, која је у истом кривичном поступку претходно одлучивала о жалбама изјављеним на решења о продужењу притвора првостепеног суда и то у решењима Кж2 153/25 од 28.01.2025. године и Кж2 472/25 од 12.03.2025. године, и на тај начин такође створила предубеђење о кривици окривљене којим је нарушена претпоставка њене непристрасности.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, Врховни суд оцењује као неосноване.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, Врховни суд налази да се не може прихватити став да свако одлучивање судије о притвору према окривљеном нужно нарушава претпоставку непристрасности тог судије приликом мериторног одлучивања о кривици истог окривљеног, што произилази и из праксе Европског суда за људска права и Уставног суда Србије.

Према пракси Европског суда за људска права, не може се сматрати да сама чињеница што је судија у кривичном поступку доносио одлуке и пре суђења у поједином предмету, укључујући и одлуке везане за притвор, оправдава страх да тај судија није непристрасан. Оно што је важно је опсег и природа тих одлука (Feu против Аустрије, став 30; Sainte-Marie против Француске, став 32; Nortier против Холандије, став 33).

Из наведеног произилази да учествовање судије у доношењу одлуке о притвору према окривљеном у истом предмету, по правилу не представља разлог за његово изузеће приликом одлучивања о кривици у односу на истог окривљеног, већ постојање предубеђења као разлога за његово изузеће зависи од тога да ли је приликом одлучивања о притвору заузео јасан став о кривици окривљеног. Према томе, реч је о фактичком питању које се процењује у сваком појединачном предмету.

У конкретном случају, учешће судије Невене Срећковић Душтинац, која је донела побијану првостепену пресуду, а претходно одлучивала о жалби браниоца окривљене изјављеној против решења о одређивању притвора према окривљеној, односно учешће судије Татјане Сретеновић, које је као председник већа учествовала у доношењу побијане другостепене пресуде, а претходно одлучивала о жалбама изјављеним на решења о продужењу притвора првостепеног суда, није таквог квалитета да би довело у питање непристрасност ових судија.

Наиме, из списка предмета произилази да су приликом одлучивања у решењу КппД 42/24-Кв 537/24 од 12.12.2024. године, ванпретресно веће Основног суда у Обреновцу, у чијем доношењу је учествовала судија Невена Срећковић Душтинац, није бавило оценом постојања оправдане сумње у односу на кривично дело које је окривљеној стављено на терет, већ је решење о одређивању притвора према окривљеној испитало у оквиру основа, дела и праваца побијања истакнутих у жалби браниоца окривљене и разлога за притвор из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, па се учествовање судије Невене Срећковић Душтинац, у доношењу овог решења, не може поистоветити са улогом судије који је учествовао у потврђивању оптужнице у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Оценом постојања оправдане сумње у односу на кривично дело које је окривљеној стављено на терет, није се бавио ни Виши суд у Београду у решењима Кж2 153/25 од 28.01.2025. године и Кж2 472/25 од 12.03.2025. године, у чијем

доношењу је учествовала судија Татјана Сретеновић, већ су оба случаја, решења о продужењу притвора првостепеног суда такође испитана у оквиру основа, дела и праваца побијања истакнутих у жалбама и разлога за притвор из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, па у конкретном случају, није изражен став у погледу кривице окривљене АА, који би довео у сумњу питање непристрасности судије Татјане Сретеновић у односу на касније мериторно одлучивање.

Према томе, Врховни суд налази да, у конкретном случају, учествовање судије Невене Срећковић Душтинац, која је претходно одлучивала о жалби браниоца окривљене изјављеној против решења о одређивању притвора према окривљеној, односно учествовање судије Татјане Сретеновић, које је претходно одлучивала о жалбама изјављеним на решења о продужењу притвора првостепеног суда, не доводи у питање претпоставку њихове непристрасности у односу на касније мериторно одлучивање, па стога побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА.

Бранилац окривљене АА, адвокат Александар Радуловић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП истичући да је првостепеном пресудом прекорачена оптужба јер је првостепени суд изменио чињенични опис кривичног дела из диспозитива оптужног предлога Кт 19/25 од 16.01.2025. године, којим је окривљеној стављено на терет да је „дана 13.10.2024. године, у урачунљивом стању одузела туђу покретну ствар-новац у вредности од 1.000,00 динара, власништво оштећене ВВ, у намери да њиховим присвајањем себи прибави противправну имовинску корист“, тако што је у чињенични опис кривичног дела у изреци своје пресуде унео наводе да је окривљена „из торбе одузела новчаник...али не и готов новац“, што према мишљењу браниоца, представља додавање нове радње извршења, којом је погоршан положај окривљене у погледу правне оцене дела и кривичне санкције.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, Врховни суд оцењује као неосноване.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. У ставу 2. истог члана, прописано је да суд није везан за предлог тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Из цитиране законске одредбе произлази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет у погледу субјективне и објективне истовестности дела, а евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, конкретно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, при чему закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела.

Сходно наведеном, прекорачење оптужбе на штету окривљеног, у смислу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње

извршења, на начин који погоршава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Из списка предмета произилази да је у кривичном предмету Основног суда у Обреновцу К 1/25 решењем донетим на главном претресу од 07.02.2025. године, спојен кривични поступак К 1/25 који се пред тим судом водио против окривљене АА због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ по оптужном предлогу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу Кт 502/24 од 03.01.2025. године, са кривичним поступком К 10/25 који се пред тим судом водио против исте окривљене због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ по оптужном предлогу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу Кт 19/25 од 16.01.2025. године.

Јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Обреновцу је на главном претресу од 07.04.2025. године, наведене оптужне предлоге изменио у погледу чињеничног описа и правне квалификације, па је окривљеној АА на терет ставио продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ, које је према наводима оптужног предлога, извршила у периоду од 10.10.2024. године до 08.12.2024. године, у стању смањене урачунљивости али не битно, свесна свога дела и његове забрањености, чије је извршење хтела, тако што је у три наврата одузела туђе покретне ствари-новац у укупном износу од 46.370,00 динара, у намери да њиховим присвајањем себи прибави противправну имовинску корист.

У саставу овог продуженог кривичног дела, је и кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, које је према наводима тачке 2. диспозитива измењеног оптужног предлога, окривљена извршила дана 13.10.2024. године, око 00.10 часова, у Обреновцу, у улици ... број .., где је „из стана оштећене ВВ одузела женску торбу власништво оштећене у којој се налазио новчаник оштећене са личним документима, платним картицама на име оштећене, на тај начин што је ушла у стамбену зграду на наведеној адреси, дошла до улазних врата стана која су била откључана, а у којем је спавала оштећена, ушла у стан и из ходника одузела женску торбу власништво оштећене, удаљила се из стана, а затим из торбе одузела новчаник у којем су се налазила лична документа и платне картице на име оштећене, торбу оставила у згради и кренула да излази из зграде када је у приземљу заустављена од стране оштећене која је позвала полицију“.

Према стању у списима предмета, побијана првостепена пресуда односи се на исто лице-окривљену АА и на исто кривично дело-продужено кривично дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ, које јој је наведеним измењеним оптужним предлогом стављено на терет, па Врховни суд налази да побијаном првостепеном пресудом није прекорачена оптужба, односно да није повређени ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе на штету окривљене АА. Описујући у тачки 2. изреке пресуде да окривљена од оштећене ВВ није одузела готов новац, речима „али не и готов новац“, суд није прекорачио оптужбу већ је изреку пресуде само ускладио са чињеничним стањем утврђеним током доказног поступка, сходно овлашћењима из члана 420. став 2. ЗКП, остајући притом у границама оних чињеница и околности на којима се оптужни предлог заснива, а из којих произлазе законска обележја продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да побијаном првостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљене АА, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да су побијане пресуде заснивају на доказу на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на видео снимку надзорних камера сведока ГГ који је прибављен без наредбе.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 2. тачка 26. ЗКП прописано је да је исправа сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83.ст.1 и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Према одредби члана 286. став 1. ЗКП, ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

У конкретном случају, суд је на главном претресу од 14.03.2025. године, извршио увид у видео снимак надзорних камера постављених испред и унутар стамбене зграде у улици ... број .. у Обреновцу, који је суду достављен у прилогу оптужног предлога, а претходно прибављен од стране полиције предузимањем потребних мера да се пронађе учинилац и обезбеде трагови кривичног дела у складу са овлашћењима из члана 286. став 1. ЗКП, о чему је јавни тужилац обавештен достављањем ЦД-а са видео снимком уз извештај Ку 57824/24 од 08.12.2024. године, којим је допуњена кривична пријава за кривично дело крађа из члана 203. став 1 КЗ, извршеног у стану број .. наведене стамбене зграде, власништво оштећене ДД. То даље значи да, у конкретном случају, није обављена доказна радња претресања, па самим тим за прибављање видео снимака надзорних камера, није била неопходна наредба суда.

Имајући у виду цитиране законске одредбе којима је ближе одређен појам исправе, Врховни суд налази да је снимак камера за видео надзор постављених из безбедносних разлога на наведеном стамбеном објекту, доказ подобан за утврђивање чињеница које се утврђују у поступку, па се као такав може користити, односно извести као доказ у кривичном поступку, с обзиром да је у конкретном случају реч о

снимку надзорних камера стамбене зграде у којем је извршено једно од кривичних дела, које је ушло у састав продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, које је окривљеној АА стављено на терет.

Дакле, Врховни суд налази да предметни видео снимак представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини, и да самим тим може бити коришћен као доказ у кривичном поступку, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљене АА, адвокат Александар Радуловић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. став 1. ЗКП, коју образлаже наводима да се у радњама окривљене не стичу обележја кривичног дела за које је оглашена кривом, већ кривичног дела ситна крађа, утаја и превара из члана 210. КЗ, што у суштини представља повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни суд оцњује као неосноване.

Према налажењу Врховног суда, у радњама окривљене АА описаним у тачки 1. до 3. изреке првостепене пресуде, стичу се субјективна и објективна обележја продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, за које је оглашена кривом, међу којима и радња извршења-одузимање туђе покретне ствари, умишљај и намера окривљене да присвајањем туђе покретне ствари себи прибави противправну имовинску корист, па се самим тим не може радити о кривичном делу ситна крађа, утаја и превара из члана 210. КЗ, на које бранилац окривљене у поднетом захтеву неосновано указује.

У осталим наводима захтева за заштиту законитости у којима истиче да побијане пресуде немају јасне и образложене разлоге о законитости потврда о привремено одузетим предметима, бранилац окривљене АА, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која не представља законски разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, те се Врховни суд није упуштао у оцену ових навода.

Из изнетих разлога, Врховни је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић